

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄

1. Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἄκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ
2. καὶ εἶπε τοὺς ὑπηρέτας του: «Ἐτοῦτος εἶναι ὁ
Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἀνεστάθη ἀπὸ τοὺς νε-
κρούς, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν εἰς αὐτόν».
3. Διατὶ ὁ Ἡρώδης, πιάνοντας τὸν Ἰωάννην, τὸν ἔ-
δεσε καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιά-
δα, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του·
4. διατὶ τὸν ἔλεγεν ὁ Ἰωάννης: «Δὲν ἔχεις ἐξουσίαν
νὰ τὴν ἔχεις».
5. Καὶ θέλοντας [ὁ Ἡρώδης] νὰ τὸν φονεύσει, ἐφο-
βήθη τὸν ὄχλον· ὅτι τὸν εἶχαν ὡσὰν προφήτην.
6. Καὶ ὅταν ἐορτάζονταν τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου,
ἐχόρευεν ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδος εἰς τὴν μέσσην καὶ
ἄρεσε τὸν Ἡρώδη.
7. Διὰ τοῦτο ὁμολόγησε μὲ ὄρκον νὰ τὴν δώσει ὅ,τι
πράγμα τοῦ ζητήσῃ.
8. Καὶ ἔστοντας νὰ παρακινηθεῖ ἐκεῖνη ἀπὸ τὴν μά-
να της, λέγει: « Δῶσ' με ἐδῶ εἰς ἓνα πινάκι τὴν κεφαλὴν
τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ».
9. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη· ἀμὴ διὰ τοὺς ὄρκους καὶ
τοὺς καθεζομένους μαζί, ἐπρόσταξε νὰ δοθεῖ.
10. Καὶ πέμποντας, ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην εἰς
τὴν φυλακὴν.
11. Καὶ ἐφέρθη τὸ κεφάλι της εἰς πινάκι καὶ ἐδόθη
τοῦ κοριθίου, καὶ τὸ ἐπῆγε τῆς μάνας της.
12. Καὶ πηγαίνοντας οἱ μαθητὰδες τοῦ Ἰωάννου, ἐ-
σήκωσαν τὸ κορμί του καὶ τὸ ἔθαψαν. Καὶ ἐπῆγαν καὶ
εἶπαν το τὸν Ἰησοῦν.
13. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡσὰν τὸ ἤκουσεν, ἀνεχώρησεν
ἀπ' ἐκεῖ μὲ καράβι ξεχωριστὰ εἰς ἓνα ἔρημον τόπον. Καὶ
οἱ ὄχλοι, ὡσὰν τὸ ἔμαθαν, τὸν ἀκολούθησαν πεζοὶ ἀπὸ
τὲς πόλεις.

14. Καὶ ἐβγαίνοντας ἔξω ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολλὸν λαὸν καὶ τὸν ἐσπλαγχνίσθη· καὶ ἰάτρευσε τοὺς ἀρρώστους τοὺς.
15. Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν, ἦλθαν οἱ μαθηταὶ τοῦ καὶ λέγουν τὸν: «Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα ὀραμάγι ἐπέρασεν· ἀπόλυσε τὸν λαόν, νὰ πᾶσιν εἰς τὰ χωρία νὰ ἀγοράσουν διὰ λόγου τοὺς φαγητά».
16. Λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς: «Δὲν κάμει χρεία νὰ πᾶσι· δότε τοὺς ἐσεῖς νὰ φᾶσιν».
17. Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν: «Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν ἐδῶ παρὰ πέντε ψωμῖα καὶ δύο ψάρια».
18. Καὶ λέγει τοὺς: «Φέρετέ τα ἐδῶ».
19. Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν νὰ καθίσουν ἀπάνου εἰς τὰ χορτάρια. Καὶ παίρνοντας τὰ πέντε ψωμῖα καὶ τὰ δύο ψάρια ἀναντράνισεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εὐλόγησε· καὶ κόπτοντας τὰ ψωμῖα, τὰ ἔδωκε τοὺς μαθητάδες, καὶ οἱ μαθητάδες τὸν λαόν.
20. Καὶ ἔφαγαν ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν, καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια ὅπου ἐπερίσσευσαν –δώδεκα κοφίνια γεμάτα.
21. Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἔφαγαν ἦταν ἕως πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναῖκες καὶ παιδιά.
22. Καὶ παρευθὺς ἀνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς τοῦ νὰ ἐμποῦσιν εἰς τὸ καράβι νὰ περάσουν πρωτύτερα πέρα, ἕως οὔ νὰ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους.
23. Καὶ ὡσὰν ἀπόλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατὰ μόνας νὰ προσευχηθεῖ. Καὶ ἔστοντας νὰ βραδιάσει, ἦτον μοναχὸς ἐκεῖ.
24. Καὶ τὸ καράβι ὀραμάγι ἦτον μεσοπέλαγα καὶ ἐπειράζετον ἀπὸ τὰ κύματα· διατὶ ἦτον ἄνεμος ἐναντίος.
25. Καὶ εἰς τὴν τετάρτην βίγλαν τῆς νυκτὸς ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς περιπατώντας ἀπάνου εἰς τὴν θάλασσαν.
26. Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν οἱ μαθηταὶ ὅπου ἐπεριπάτει ἀπάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσυγχύσθησαν καὶ ἔλεγον ὅτι εἶναι φάντασμα· καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τοὺς ἔσκουζαν.

27. Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, λέγον-
τας: «Ἐχετε θάρρος, ἐγὼ εἶμαι, μὴ φοβάσθε».
28. Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν: «Κύριε,
ἂν εἶσαι ἐσὺ, πρόσταξέ με νὰ ἔλθω εἰς ἐσένα ἀπάνου
εἰς τὰ νερά».
29. Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπεν: «Ἔλα!» Καὶ ἔστοντας
νὰ κατέβει ἀπὸ τὸ καράβι ὁ Πέτρος, ἐπεριπάτησεν ἀ-
πάνου εἰς τὰ νερά, νὰ ἔλθει εἰς τὸν Ἰησοῦν.
30. Ἀμὴ βλέποντας τὸν ἄνεμον δυνατὸν, ἐφοβήθη· καὶ
ἀρχίζοντας νὰ βουλᾷ, ἔκραξε λέγοντας: «Αὐθέντη, σῶ-
σε με!»
31. Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς, ἀπλώνοντας τὸ χέρι του,
ἐπιάσέ τον καὶ λέγει τον: «Ἦ ὀλιγόπιστε, διατὶ ἀμφί-
βάλλεις;»
32. Καὶ ἐμπαίνοντας αὐτοὶ μέσα εἰς τὸ καράβι, ὁ
ἄνεμος ἔπεσε.
33. Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἦταν μέσα εἰς τὸ καράβι ἦλθαν
καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν· καὶ ἔλεγον: «Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς
εἶσαι».

Εμμανουήλ Χ. Κάσδαγλης (επιμ.), *Ἡ Καινὴ Διαθήκη του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἀπλὴν
διάλεκτον γενομένη μετάφρασις διὰ Μαξίμου του Καλλιουπολίτου*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1995.